

Naučila se žít s ní, poté to nedovedla bez ní

Mysleli jsme si,
že náš nikdo nevidí
a vymysleli si,
že jsme na světě jediní.
Žili jsme jeden pro druhého,
byli poslední, pobláznění.
Jako ve snách, kde se nestává nic zlého
a netušili, že se něco změní.

Láska doprovázena touhou,
poznala strach, poznala bezmoc.
Láska doprovázena silou,
ucítila slabinu jako velká nemoc.
Stala se chyba,
blížil se její konec.
V slzách tuším, jak zlá nastane doba,
přicházejí i myšlenky opustit tento svět.

Otázky šílené, zmatené,
bez pravé odpovědi nač.
Srdce je zraněné, zlomené,
nekonečný i můj pláč.
Ty vybral jsi si jinou rád,
já zaslepená věřila.
Nechci tě vidět, ani tě znát,
musím odejít, tolik jsem se mýlila.

Nedokážu zapomenout,
přeji si, ať ta bolest skončí,
proto již nemám sílu zůstat a prominout,
Tak pomalu zavírám své oči.
Cítím nahořklou chuť, ten jed a chlad.
Je konec,
usínám a vím,
že už se nikdy neprobudím.